

РЕШЕНИЕ

№ 1707

гр. София, 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

**ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11472** по описа за **2020** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Л. Н. Н., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение от 12.10.2020 г. по НАХД № 5733/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 1-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 42-0000307/30.03.2020 г., издадено от директора н РД АА, [населено място], към ИА „Автомобилна администрация”, с което на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози /ЗАВП/, на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200,00 лв., за извършено нарушение на чл. 40, изр.1 от Наредба № 34/06.12.1999 г. на МТ

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на съдебното решение, като постановено в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че оспореното от него НП е съставено по отношение на лек автомобил марка Пежо, модел 508, а управлявания от него лек автомобил е марка Пежо, модел 308, като пътната книжка също е издадена за посочения модел 308. Също така е посочено, че собственика на лекия автомобил е Н. В., а не Н., както е посочено в НП. Също така излага съображения за малозначителност на нарушението, както и за това, че в периода на обявеното извънредно положение, 2 месеца не е работил, а същевременно е предплатил пътния данък за цяла година 2020. Моли за отмяна на решението и

отмяна на НП.

В съдебно заседание се явява лично и поддържа жалбата. Счита оспореното решение за незаконосъобразно и моли за неговата отмяна.

Ответникът, директорът на РД „АА“, [населено място] не взема становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За да състави АУАН № 271651/24.02.2020 г., инспектор в РД „АА“ – С. установил, че на 24.02.2020 г., около 17:20 часа в [населено място], на бул. Ал. С., пред МОЛ С., по посока ул. О., като водач на лек таксиметров автомобил Пежо 508, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Н. Г. В., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес] Л. Н. извършва таксиметрова дейност с поставен открит знак „такси“, с включен електронен таксиметров апарат с фискална памет на режим „свободен“-зелено, изчаква за наемане на клиенти и има извършени три броя курсове с оборот от 19,59 лв., видно от дневен отчет от фискална памет, като не е открил пътен лист № 044 от пътна книжка № 024227 за работната смяна на 24.02.2020 г., с което нарушава разпоредбата на чл. 40, изречение 1 от Наредба № 34/06.12.1999 г. Актът е съставен в присъствието на нарушителя, който го е подписал без възражение. Срещу АУАН наказаното лице не е подало възражения.

При съставянето на АУАН е приложен дневен финансов отчет за 24.02.2020 г.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, директора на РД „Автомобилна администрация“ – [населено място], съставил НП № 42-0000307/30.03.2020 г. В НП е описана и възприета, изложената в АУАН фактическа обстановка, а именно, че Л. Н. извършва таксиметров превоз на пътници с включен таксиметров апарат с фискална памет на режим „свободен“-зелено и поставена табела такси, изчаква за наемане на клиенти и има извършени три броя курсове с оборот от 19,59 лв., но не е открил пътен лист № 044 от пътна книжка № 024227 за работната смяна на 24.02.2020 г., за което на основание чл. 105, ал. 1 от ЗАвтП му е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лева. В НП автомобилът, с който е извършено нарушението е посочен като Пежо 508, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Н. Г. В., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес]. В НП е посочено, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН.

НП е връчено на нарушителя на 24.04.2020 г.

В хода на административното производство, касатора е представил пътна книжка серия С № 0252322, заверена на 10.06.2020 т., издадена от превозвача [фирма], за лек автомобил Пежо 308, с рег. [рег.номер на МПС].

Видно от копие на голям талон, лекият автомобил Пежо 308, с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на Н. Г. В., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес]

По делото е приложена заповед № РД-08-249/15.05.2015 г., с която Министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията е упълномощил директора на ГД „Автомобилна администрация“ – [населено място], към Изпълнителна агенция

„Автомобилна администрация” да издава наказателни постановления по реда на ЗАНН за извършени нарушения на ЗАВП, ЗДВП и Европейските регламенти.

За изясняване на фактичката обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение от 12.10.2020 г. по НАХД № 5733/2020 г., с което е потвърдено НП № 42-0000307/30.03.2020 г., издадено от директора на РД „АА” – [населено място], ИА „АА”, с което на Л. Н. е наложено административно наказание глоба в размер на 200,00 лв. за извършено нарушение на чл. 40, изр.1 от Наредба № 34/06.12.1999 г.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 12.10.2020 г. на софийски районен съд, НО, 1-ви състав по НАХД № 5733/2020 г. с което е потвърдено оспореното от жалбоподателя НП № 42-0000307/30.03.2020 г., с което му е наложено наказание в размер на 200 лв. за извършено нарушение на чл. 40, изр.1 от Наредба № 34/06.12.1999 г.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Л. Н. допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществени процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

АУАН е издаден от компетентен орган инспектор при РД „АА“, а НП от директора на РД „АА“, надлежно упълномощен, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в

съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание. За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че се доказва по несъмнен начин, че жалбоподателя извършва таксиметров превоз на пътници с включен таксиметров апарат с фискална памет на режим „свободен“-зелено и поставена табела такси, изчаква за наемане на клиенти и има извършени три броя курсове с оборот от 19,59 лв., но не е открил пътен лист № 044 от пътна книжка № 024227 за работната смяна на 24.02.2020 г. Съдът споделя изложеното в решението на СРС, поради което счита, че решението е правилно и законосъобразно.

Касаторът е санкциониран, на основание чл. 105, ал.1 ЗАвтП, за нарушение на чл. 40, изр.1 Наредба № 34/06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници. Съгласно разпоредбата на чл. 40, изр.1 Наредба № 34/06.12.1999 г. в относимата му редакция към датата на извършване на нарушението /24.02.2020 г./ водачът попълва редовно и точно пътната книжка. Датите и часовете в нея се записват с арабски цифри, като по-малките от 10 се записват задължително с нула отпред. А според чл. 105, ал.1 ЗАвтП за нарушения на този закон и на подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на него, с изключение на изискванията за превоз на опасни товари, за които не е предвидено друго наказание, се налага наказание глоба или имуществена санкция 200 лв. Съгласно чл. 220 АПК, касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства. При правилно установена фактическа обстановка, съдът е достигнал до правилни правни изводи относно извършеното нарушение по чл. 40, изр.1 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници, издадена от министъра на транспорта в относимата му редакция към датата на извършване на нарушението /24.02.2020 г./. Задължителен документ за извършване на таксиметров превоз е наличието на пътна книжка, което законово изискване е нормативно регламентирано в чл. 31, ал. 1, т. 5 от Наредба № 34/1999 г. на Министерство на транспорта. Тази пътна книжка, освен нейното наличие, следва да бъде редовно и коректно попълвана при всяка една работна смяна от страна на таксиметровия шофьор. Такава пътна книжка за управлявания от касационния жалбоподател таксиметров автомобил към датата на установяване на нарушението е представена, но същата не е била попълнена за съответната смяна за 24.02.2020 г., а същевременно е бил в работна смяна и работен режим с включена табела такси, работеща в зелен цвят, както е и бил извършил три курса, като е реализирал и оборот. Т.е., установява се, че за конкретната дата на нарушението, водачът не е вписал данните, които подлежат на вписване за всеки един от дните, в които с лекия автомобил се извършва таксиметров превоз на пътници. Предвид на това, че на посочената дата 24.02.2020 г., лицето, управляващо лек таксиметров автомобил, в режим на изчакване за наемане на пътници, с включен таксиметров апарат с фискална памет на режим „свободен“-зелено и поставена табела такси, не е открил пътен лист № 044 от пътна книжка № 024227 за работната смяна на 24.02.2020 г., който задължително следва да бъде открит и попълнен, настоящият касационен състав приема, че констатираното нарушение е извършено от касатора, поради което и правилно е санкционирано.

Основното възражение на касатора е, че НП е съставено за друг лек автомобил, а не за този, който той е управлявал, както и за собственик е записано и друго лице, а не това,

което е собственик на автомобила. Тези възражения са неоснователни. Действително, в АУАН, както и в НП е допусната грешка относно модела на лекия автомобил Пежо, като същия е записан като модел 508, а 308, какъвто е в същност. Индивидуализацията на един лек автомобил се извършва не само и единствено съобразно марката и модела му, а по регистрационния му номер. В същност регистрационния номер на автомобила, представляващ комбинация от шест букси и три цифри, изписани в определена последователност, е уникален и единствен, и той отличава един автомобил от друг, било то и от една и съща марка и модел. Т.е., съществуват множество леки автомобили с марка Пежо и модел 508 или 308, но само един от тях е с рег. [рег.номер на МПС] . Поради това, обстоятелството, че регистрационния номер на автомобила е изписан вярно и той отговаря на този, който жалбоподателя управлява е достатъчно да се приеме, че таксиметровия автомобил е индивидуализиран правилно. Същото е относимо и за собственика на автомобила, който в АУАН и НП е записан като Н. Г. В., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес] а в същност е Н. Г.. Лицата, съгласно ЗГР се индивидуализират освен с три имена, и с ЕГН, който също както при автомобилите е единствен и уникален. Грешното изписване на първото име на собственика, не означава, че се касае за друго лице, тъй като ЕГН и адреса на лицето са относими единствено към лицето Н. Г. В.. Поради изложеното, не може да се приеме, че НП е съставено по отношение на друг лек автомобил, различен от той, който е управляван от касатора и с който е извършено нарушението, и който е собственост на лице, различно от действителния собственик.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решение от 12.10.2020 г. по НАХД № 5733/2020 г. е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено, а касационната жалба оставена без уважение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.10.2020 г. на софийски районен съд, НО, 1-ви състав, постановено по НАХД № 5733/2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.